

זיכרון ושיר

יום הזיכרון חל בד' באייר, יום לפני ערב יום העצמאות, נקבע כיום הזיכרון לנופלים במערכות ישראל, מהתקופה של טרום המדינה עד ימינו.

בשנת 1963 נקבע ייעודו של היום ב"חוק יום הזיכרון לחללי מלחמת הקוממיות וצבא ההגנה לישראל". בשנת 1998 החליטה ממשלת ישראל להוסיף ליום הזיכרון את הנצחת חללי פעולות האיבה, והוא נקרא מאז – "יום הזיכרון לחללי מלחמות ישראל ולנפגעי פעולות האיבה".

במהלך יום הזיכרון מתנהלים החיים בארץ בצל השכול והזיכרון. ביום זה אנו מתייחדים עם זכרם של לוחמי צה"ל שנתנו נפשם על הקמת מדינת ישראל ועל הבטחת קיומה.

מטרות הפעילות:

- לעורר בחניכים שאלות על פעולת הזכירה?
- לחבר בין השירים שנכתבו ליום הזיכרון לפעולת הזכירה.
- החניך יכיר מספר שירים ואת הרקע שעליו הם נכתבו.

מהלך הפעילות:

פתיחה- על לוח, כרטיסיה כותבים את המילה זיכרון כל אחד מהחניכים מתבקש לומר אסוציאציות למילה זיכרון. לדוגמא: מידע שיש לנו במוח, זיכרונות מהילדות, סיטואציות, אנשים, סבא וסבתא, חייל, קושי לזכור, געגוע ועוד...

המנחה ישוחח עם החניכים על משמעות הזכירה שאלות לדוגמא לפיתוח הדיון.

- נבקש מהחניכים לחשוב על שלושה דברים שבגללם חשוב לדעתם לציין את יום הזיכרון לחללי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה?

- כמו כן נבקש מהם לחשוב על דרכים שבהם אפשר להזכיר ולזכור (לדוגמא: טקס, הדלקת נר, ללבוש כחול ולבן, הורדת הדגל לחצי התורן, לשמוע סיפורים על חיילים, להיפגש עם משפחות שכולות ועוד...)

לסיכום הפתיחה המנחה ידבר על "**אחרי הפעולות נמשכים הלבבות**". מהי משמעות הביטוי? פעולה חיצונית יש בה כדי לעורר אצל האדם את מחשבת הלב. וכיצד הביטוי הזה בא לידי ביטוי ביום הזיכרון? המעשים החיצוניים והריטואל הטקסי מכוונים אותנו לתודעה מסוימת ולרגשות מסוימים.

היום במפגש נזכור בצורה קצת אחרת נתייחס למספר שירים שנכתבו על חיילים או נפגעי פעולות איבה ונשוחח על הזכירה דרך השירים.

אפשרות א- לבחור שיר או שניים שלומדים אותם יחד והחניכים יחפשו מידע על החייל שעליו נכתב השיר.

אפשרות ב- מתחלקים לקבוצות קטנות כל קבוצה מקבלת שיר עם הרקע לשיר ע כל קבוצה למלא אחר מספר משימות ולהכין את המידע לקראת הצגתו במליאה.

המשימות: (מתאים גם לאפשרות א וגם לאפשרות ב)

- על מי נכתב השיר?
- מה קרה לחייל/ אזרח שעליו נכתב השיר?
- מה המשפט שאתם הכי מתחברים לו בשיר? מה אתם לוקחים מהשיר/ סיפור לחיים שלכם? ערך שלמדתם מהדמות.

רשימת שירים אפשריים לפעילות: (רקע על השיר וקישור לשיר מצ"ב בנספחים)

- פרי גנך- מילים ולחן יוני רועה
- היכן החייל- מילים ולחן אהובה עוזרי
- אנחנו לא צריכים- מילים אבי קורן לחן שמואל אימברמן
- אנחנו מאותו הכפר- מילים ולחן נעמי שמר
- אליפלט-מילים נתן אלתרמן לחן סשה ארגוב
- הרעות- מילים חיים גורי לחן סשה ארגוב
- מה אברך- מילים רחל שפירא לחן יאיר רוזנבלום

סיכום הפעילות:

הזיכרון שלנו נבנה על ידי הפעולות שאנחנו עושים הדרך לזכור את אלו שנפלו למען המדינה דרך שירים מאפשרת לנו להתחבר לדמויות ולערכים שלהם בדרך חווייתית ולעיתים מאתגרת פחות. המלודיה של השיר מכניסה לאווירה והמילים מספרות סיפור.

זיכרון

בס"ד

משימה בקבוצה

- על מי נכתב השיר?
- מה קרה לחייל/ אזורח שעליו נכתב השיר?
- מה המשפט שאתם הכי מתחברים לו בשיר? מה אתם לוקחים מהשיר/ סיפור לחיים שלכם? ערך שלמדתם מהדמות.

קטעי מידע על השירים וקישורים לשירים

יותר מזה אנחנו לא צריכים - רקע

התבוסה במלחמת ששת הימים יצרה תחושת השפלה עמוקה אצל המצרים. לאחר סיום המלחמה החלו המצרים להתחמש מחדש ולשקם את כוחם הצבאי בסיוע ברית המועצות. לאורך תעלת סואץ עמדו חיילים ישראלים ומצרים אלו מול אלו, כשרק תעלת מים צרה מפרידה ביניהם.

ב-8 במרץ 1969, כתוצאה מהפגזה ארטילרית של המצרים על כוחות צה"ל לאורך תעלת סואץ, נהרגו עשרה חיילי צה"ל. האירוע הזה נחשב לאירוע שסימן את תחילתה של מלחמת ההתשה, ובעקבותיו הקים צה"ל את קו המעוזים ('קו בר לב') שבו היו חיילי צה"ל מוגנים מפני הארטילריה.

מלחמת ההתשה, כפי שכונתה תקופה זו, לא נועדה לכבוש שטחים או לשנות את המצב הקיים. מטרתה הייתה להתיש את כוחות צה"ל בהפגזות ופשיטת כוחות קומנדו מצריים, שנועדו לגרום להרג יומיומי של חיילי צה"ל, כדי להשיג אפקט פסיכולוגי מתמשך שיפגע במורל ובחוסן הלאומי של מדינת ישראל. כמעט מדי יום הופיעו בכותרות העיתונים שמותיהם ותמונותיהם של חיילי צה"ל שנהרגו במסגרת שירותם ב"תעלה". תחושת האופוריה והניצחון הגדול של מלחמת ששת הימים התחלפה לה אט אט בתחושת תסכול נוכח המלחמה המתמשכת וחסרת התכלית, שכל מטרתה להתיש.

מלחמת ההתשה הסתיימה בהסכם שביתת נשק ב-7 באוגוסט 1970. במהלך המלחמה נהרגו 367 חיילים ישראלים ולמעלה מ-10,000 חיילים מצרים.

באמצע שנות ה-60 הצטרפו שלושה חברים לגרעין נח"ל של השומר הצעיר. אחד מהם הלך לקצונה ומשם לשריון, אחד נשאר עם גרעין הנח"ל, ואחד התקבל ללהקה צבאית. ביום הראשון למלחמת ששת הימים נהרג קצין השריון אליעזר גרונדלנד (שכונה לשקה). במהלך מלחמת ההתשה נודע לאבי קורן, החבר שהלך ללהקת הנח"ל, כי חברו מהגרעין יוסף ריין (יוסק'ה) יורד לתעלה. קורן כתב את מילות השיר "יותר מזה אנחנו לא צריכים" כשיר זיכרון לחברו לשקה שנפל במלחמת ששת הימים וכשיר תפילה ליוסק'ה שיחזור.

יום הזיכרון

<https://www.youtube.com/watch?v=HSR40XoN12w>

מה אברך- רקע

לאחר שנפצע בתאונת אופנוע, עבר המלחין יאיר רוזנבלום תהליך החלמה ממושך שכלל מנוחה בבית הארחה בקיבוץ שפיים.

באחד הימים, לאחר שהשתעמם לשבת בחדרו, שוטט רוזנבלום בשבילי הקיבוץ עד שהגיע למועדון החברים, שם נתקל בחוברת זיכרון שהוציא הקיבוץ לזכרו של בן הקיבוץ – אלדד קרוק שנהרג במלחמת ששת הימים. כשדפדף רוזנבלום בין דפי החוברת נתקל בשיר שכתבה רחל שפירא על בן כיתה תחת הכותרת "מה אברך."

רוזנבלום קרא ונפעם מהטקסט, וביקש את אישורה של שפירא להלחין את השיר. כשזו נענתה לבקשתו הלחין רוזנבלום את השיר – וכך נולד אחד משירי הזיכרון הידועים והמושמעים ביותר.

יום הזיכרון

<https://www.youtube.com/watch?v=A8r0yispzDc>

הרעות- רקע

מלחמת העצמאות היתה המלחמה הקשה ביותר בתולדות מדינת ישראל. המלחמה נמשכה כמעט שנתיים ללא הפסקה, מ 29 בנובמבר 1947 ועד ה 20 ביוני 1949 וגבתה מחיר עצום. מתוך 600,000 אנשי היישוב היהודי בארץ ישראל המנדטורית, 6,367 נהרגו בקרבות, למעלה משליש מהם אזרחים. יישובים יהודיים נהרסו כליל, מאות נלקחו בשבי חלקם לא חזרו. אחד מכל 100 מאנשי היישוב נהרג במלחמה, המוות ביקר בכל עיר ויישוב, בכל שכונה. כמעט בכל בית.

תוך כדי הקרבות קרא חיים פינה, לימים חפר, סיפור על להקת בדרכים סינית המלווה את חייליו של מאו טסה טונג במהלך כיבוש סין בידי הקומוניסטים. חפר, פנה אל יגאל אלון, מפקד הפלמ"ח והציע להקים להקה דומה כדי לעודד את החיילים. אלון הסכים ומינה את חפר למפקד הלהקה. כך הוקמה להקת הצ'זבטרון, חבורה של אמנים, שחקנים, מוזיקאים ובדרנים שקיבץ חפר, ובהם שייקה אופיה, נעמי פולני, גדעון זינגר וחפר עצמו, שכתב את מרבית הטקסטים והמערכונים של הלהקה. המטרה היתה להכניס מעט שמחה בין האימה והעצב ששררו. את השם הגה חיים חפר כשילוב בין המילה הפלמ"חניקית לסיפורי מדורה – צ'זבט לבין המילה תיאטרון, וכך נולד לו הצ'זבטרון.

מלווים באקורדיון בלבד, שבעה גברים ואשה אחת, עשו את דרכם בין לוחמים ויישובים מבודדים, מעודדים את רוח הלוחמים והתושבים ומאפשרים להם בת שחוק קלה בתוך רגעי המתיחות והעצב.

כשנה בתוך הקרבות, הוצגה תוכניתם השלישית של הצ'זבטרון, תכנית בידור בעלת השם הסימבולי- "הפלמחניק מחפש את המחר". כבר בהופעת הבכורה שהתקיימה בבאר שבע בלט מבין כל שירי המופע שיר חדש שנקרא 'שיר הרעות'. בניגוד לשאר חומרי הצ'זבטרון, את מילות השיר כתב המשורר ואיש הפלמ"ח חיים גורי והלחין סשה ארגוב.

אופיו המלנכולי ומילות השיר היו שונות לחלוטין משאר מערכוני הלהקה שהיו מלאי הומור ונועדו לבדר. שיר הרעות נכתב תוך כדי הקרבות ביטא בצורה ברורה את תחושת השכול והעצב ששררו בכל, במקביל לתחושת רעות ושותפות גורל בין אנשי היישוב.

<https://www.youtube.com/watch?v=XSRBg7OUDig>

אנחנו מאותו הכפר- רקע

עולם הזמר הישראלי מכיל שירים רבים שבהם מונצחים חיילים שנפלו בשדה הקרב – בין היתר על ידי תיאור חייהם של חיילים אלה בטרם נפילתם. גם בשיר "אנחנו מאותו הכפר" שכתבה נעמי שמר ב-1966, מובא תיאור אמיתי של סיפור חברותם העזה של שני חברים שמגיעים מאותו הרקע ומאותו המקום ("אותו הכפר") עד שאחד החברים נהרג במלחמה והמוות במלחמה מפריד ביניהם. אך הדבר המפתיע הוא ששמר כתבה את השיר על שני החברים בעודם הם חיים.

בשנת 1964 פגשה שמר את זאב (זאבל'ה) עמית (סלוצקי) ויוסף (יוספ'ה) רגב (גרבר), עת שהו השלושה בפריז. זאב עמית ויוסף רגב, שנולדו ב-1927 וגדלו במושב נהלל, היו חברים מילדות וחוו מסלול חיים דומה – שניהם שירתו בגולני במהלך מלחמת העצמאות, בהמשך שירתו יחדיו ב"יחידה 101" (יחידת הקומנדו המיתולוגית), ולאחר מכן המשיכו השניים לשירות ב"מוסד".

כאמור, כאשר נכתב השיר היו שני החברים בחיים, אך ב-1973 התנדב זאב עמית להילחם במלחמת יום הכיפורים ונהרג מהפגזה מצרית בסמוך לתעלת סואץ. השיר, שנכתב כמשל על חברות ישראלית קרובה עד הדם, הפך למציאות עגומה.

<https://www.youtube.com/watch?v=2iljNf6XqsA>

פרי גנך - רקע

בשנת 1989 נפגש יוני רועה עם חבר ילדות במסעדה בנתניה. רועה, יוצר ומלחין שכבר אז היו באמתחתו להיטים גדולים כגון "איזו מדינה" (בביצוע אלי לוזון) ו"בגלל הרוח" (בביצוע שלומי שבת), נשאל על ידי חברו מדוע אינו אומר שלום לאישה שחלפה לידם באותו רגע. רועה השיב שהוא שאינו מזהה אותה, ורק לאחר מכן התברר שהאישה היא אמו של חן ברוד – חברו של רועה מהתיכון שנהרג בתאונה מבצעית בגבול הצפון כארבע שנים לפני כן, כששירת כמפקד בגדוד "צבר" של חטיבת גבעתי. בראיון ל mynet-שנערך ב-2011 סיפר רועה שהוא לא זיהה את אם חברו בשל השינויים שחלו בה באותן ארבע שנים. "פשוט לא זיהיתי אותה בהתחלה. השיער שלה האפיר והמבט בעיניה שיקף את העצב הגדול שהיא חשה". נסער ונרגש מהמפגש הלך רועה לביתו, התיישב ליד הפסנתר וכתב את השיר "פרי גנך", או כפי שהוא מעיד – השיר פשוט בקע ממנו.

<https://www.youtube.com/watch?v=njjOTJWQa9U>

היכן החייל- רקע

ב-1975 ראה אור אלבום הבכורה של אהובה עוזרי – "היכן החייל". עוזרי, אז זמרת צעירה בראשית דרכה, בחרה לקרוא לאלבום בשמו של אחד השירים מתוך האלבום – "היכן החייל". עד אותה תקופה, רוב השירים שנכתבו לזכר חללי מערכות ישראל – מ"שיר הרעות" ועד "אליפלט" – היו בסגנון הזמר העברי ישראלי. שירה של עוזרי (שהתחילה את דרכה המוזיקלית בגיל צעיר מאוד כמקוננת לנפטרים בטקסי אזכרה) היה הפעם הראשונה שנושא השכול הופיע כחלק מהמוזיקה המזרחית והים תיכונית.

במשך שנים רבות סיפרה עוזרי שהשיר נכתב על הבן של שכנתה מבלי לפרט, ורק ציינה שמדובר בשיר שנכתב מנקודת מבט של אם הבוכה על בניה – שיר קינה של אם שמצפה ללא הרף לשובו הביתה של בנה החייל. רק בשנת 2013, קרוב ל-30 שנה לאחר שהשיר התפרסם, גילתה עוזרי [בראיון שנתנה ל-mako](#) (שהשיר נכתב למעשה על החייל עדי שורק (זביב) ז"ל, שנלחם במלחמת יום הכיפורים ונפל ב-18 באוקטובר 1973. שורק הקפיד לשלוח לבני משפחתו מכתבים על בסיס קבוע, וכאשר פסק זרם המכתבים מלהגיע חששו בני המשפחה שהנורא מכל קרה לבנם. שורק נחשב לנעדר במשך כחודש שלם, ורק לאחריו הודיעו הגורמים הצבאיים למשפחה שהוא נהרג. עוזרי, שגרה בשכנות לבית משפחתו של שורק בשכונת כרם התימנים בתל אביב, סיפרה בראיון על המפגשים עם אמו של שורק בתקופה שבה המתינה המשפחה לידיעה בנוגע לגורלה של בנם.

יום הזיכרון

<https://www.youtube.com/watch?v=lwhA1vJok6k>

אליפלט- רקע

כבר מימי העלייה הראשונה היה ברור כי להתיישבות בארץ ישראל יהיה מחיר דמים כבד; מלחמת העצמאות גבתה מחיר עצום מהיישוב היהודי ואחד מכל עשרה מצא את מותו בקרב על הקמת המדינה. הנסיבות הללו הובילו לכך שנוצרה מסורת של הנצחת הנופלים ביצירה האמנותית על גווניה השונים – ציור, פיסול, תיאטרון, ספרות, שירה וזמר; החל מ'יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ולנפגעי פעולות האיבה' וכלה באנדרטאות הרבות הפזורות בכל רחבי הארץ – חללי הקרבות והנופלים במאבק על יישוב הארץ זכו למעמד של גיבורים בתהליך ההנצחה הישראלי. השיר "אליפלט", אשר נכתב בידי נתן אלתרמן ללהקת גייסות השריון (1959), הציע אפשרות אחרת של הנצחה לנופלים – לא רק כדמויות של גיבורי-על אלא גם כדמויות בשר ודם.

יום הזיכרון

<https://www.youtube.com/watch?v=eFXPnzCUj1c>

מילות השירים:

מה אברך

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הגבר? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הגבר? שאל המלאך.
נתתי לו כל שאפשר לי לתת
שיר, וחיוך, ורגליים לרקוד
ויד מעודנת, ולב מרטט
ומה אברך לך עוד?

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך.
וברך לו רגליים לרקוד עד אין סוף
ונפש לזכור בה את כל הלחנים
ויד האוספת צדפים עלי חוף
ואוזן קשובה לגדולים וקטנים.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה העלם? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה העלם? שאל המלאך.
וברך כי ידיו הלמודות בפרחים
יצלחו גם ללמוד את עוצמת הפלדה
ורגליו הרוקדות את מסע הדרכים
ושפתיו השרות את מקצב הפקודה.

אנחנו לא צריכים

כבר יבשו עינינו מדמעות,
ופינו כבר נותר אילם בלי קול.
מה עוד נבקש, אמור מה עוד?
כמעט ביקשנו לנו את הכל.

את הגשם תן רק בעיתו,
ובאביב פזר לנו פרחים,
ותן שיחזור שוב לביתו,
יותר מזה אנחנו לא צריכים.

כבר כאבנו אלף צלקות,
עמוק בפנים הסתרנו אנחה.
כבר יבשו עינינו מלבכות -
אמור שכבר עמדנו במבחן.

את הגשם תן רק בעיתו,
ובאביב פזר לנו פרחים,
ותן לה להיות שנית איתו -
יותר מזה אנחנו לא צריכים.

כבר כיסינו תל ועוד אחד,
טמנו את ליבנו בין ברושים.
עוד מעט תפרוץ האנחה -
קבל זאת כתפילה מאוד אישית.

את הגשם תן רק בעיתו,
ובאביב פזר לנו פרחים,
ותן לנו לשוב ולראותו -
יותר מזה אנחנו לא צריכים.

אליפלט

נזמר נא את שיר אליפלט
ונגידה כולנו בקול:
כאשר עוד היה הוא רק ילד,
כבר היה הוא ביש גדא גדול.
בו שכנים ושכנות דיברו דופי
ואמרו שום דבר לא יועיל-
אליפלט הוא ילד בלי אופי,
אין לו אופי אפילו במיל.

אם גוזלים מידיו צעצוע,
הוא נשאר מבולבל ומחויך,
מחויך מבלי דעת מדוע,
וכיצד ובשל מה זה ואיך.

ונדמה כי סביבו, זה מוזר,
אז דבר מה התרונן כה ושר.
בלי מדוע ובלי כיצד,
בלי היכן ובלי איך ולמה,
בלי לאן ומאיזה צד,
בלי מתי ובלי אן וכמה.
כי סביב ככינור וחליל
מנגינה מאירה, מצלצלת.
אם נסביר לך מה זה יועיל,
איזה ילד אתה אליפלט.

בליל קרב ברעום אש מזנקת,
בין אנשי הפלוגה קול עבר:
העמדה הקדמית מנותקת,
מלאי תחמושת אזל בה מכבר.
אז הרגיש אליפלט כאילו
הוא מוכרח את המלאי לחדש,
וכיוון שאין אופי במיל לו,
הוא זחל כך ישר מול האש.

ובשובו מהומם ופצוע,
התמוטט הוא, כרע וחויך.
הוא חייך מבלי דעת מדוע,
וכיצד ובשל מה זה ואיך.

ובליבות חבריו, זה מוזר,
אז דבר מה התרונן כה ושר.
בלי מדוע ובלי כיצד,
בלי היכן ובלי איך ולמה,
בלי לאן ומאיזה צד,
בלי מתי ובלי אן וכמה.
מסביב ככינור וחליל
מנגינה מאירה, מצלצלת.
אם נסביר לך מה זה יועיל,
איזה ילד אתה אליפלט.

ובלילה חבוש קסדת פלד,
אט ירד המלאך גבריאל,
וניגש למראשות אליפלט,
ששכב במשלט על התל.
הוא אמר: אליפלט אל פחד,
אליפלט, אל פחד וחיל"
במרום לנו יש ממך נחת,
אף שאין לך אופי במיל.

זהו זמר פשוט גם תמוה,
אין ראשית לו וסוף והמשך,
זימרנוהו בלי דעת מדוע
וכיצד ובשל מה זה ואיך.

זימרנוהו כך סתם זה מוזר,
כי דבר מה התרונן בו ושר.

אנחנו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר
אותה קומה, אותה בלורית שיער
אותו חיתוך דיבור מה יש לומר
הן אנחנו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר
שדה ירוק חצינו עד צוואר
בערב שבנו יחד לכיכר
כי אנחנו מאותו הכפר

ובלילות שישי
כשרוח חרישי
בצמרות שחורות עובר
אז אני אותך זוכר

תמיד בפרדסים ובשדרות
אהבנו את אותן הנערות
אבל תמיד אמרנו - אין דבר
זה הכל נשאר בתוך הכפר

ברחנו אל אותם המקומות
לחמנו בשלוש המלחמות
זחלנו על קוצים ועל דרדר
אבל שבנו יחד אל הכפר

ובלילות שישי....

אני זוכר בקרב שלא נגמר
פתאום ראיתי איך אתה נשבר
וכשעלה השחר מן ההר
אז אותך הבאתי אל הכפר

אתה רואה - אנחנו כאן בכפר
כמעט הכל נשאר אותו הדבר
בתוך שדה ירוק אני עובר
ואתה מעבר לגדר

ובלילות שישי...

הרעות

על הנגב יורד ליל הסתיו
ומצית כוכבים חרש חרש
עת הרוח עובר על הסף
עננים מהלכים על הדרך.

כבר שנה לא הרגשנו כמעט
איך עברו הזמנים בשדותינו
כבר שנה ונותרנו מעט
מה רבים שאינם כבר בינינו.

אך נזכור את כולם
את יפי הבלורית והתואר
כי רעות שכזאת לעולם
לא תיתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
את תשובי בינינו לפרוח.

הרעות נשאנוך בלי מילים
אפורה עקשנית ושותקת
מלילות האימה הגדולים
את נותרת בהירה ודולקת.

הרעות כנערייך כולם
שוב בשמך נחייך ונלכה
כי רעים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לזכר.

ונזכור את כולם...

פרי גנך

ליל כוכבים הסהר עלה
את שם יושבת בוהה באפלה
שעה חולפת יום ושנה
ואת עדיין לו מחכה
שעה חולפת יום ושנה
עורך אובדת שבוייה באמונה.

את פרי גנך את תבקשי
מי לך יאמר ומי לך ישיב
מר כאבך רודפים הימים
נותרת לבדך רוצה להאמין
שהנה קרבה אותה השעה
שבה הבטיח לשוב בחזרה.
שהנה קרבה אותה השעה
שבה הבטיח לשוב בחזרה.

בדומיה עוטפת התוגה
ובליבך נותרה המשאלה
שעה חולפת יום ושנה
ואת עדיין לו מחכה
שעה חולפת יום ושנה
עורך זוכרת ולא מאמינה.

את פרי גנך את תבקשי...
את פרי גנך את תבקשי
מי לך יאמר ומי לך ישיב
מר כאבך רודפים הימים
נותרת לבדך רוצה להאמין
שהנה קרבה אותה השעה
שבה הבטיח לשוב בחזרה,
שהנה קרבה אותה השעה
שבה הבטיח לשוב ולא שב

היכן החייל

היכן החייל שלי?
היכן החייל שלי?
מתי ארוץ לקראתו?
מתי אחוש את ידו?
היכן החייל שלי?

מכתבים הוא לא שלח
ד"ש בכלל הוא לא מסר
אנא אמרו, עזרו לי ידידי
מכתבים הוא לא שלח
ד"ש בכלל הוא לא מסר
אנא אמרו, עזרו לי ידידי

היכן החייל שלי?
היכן החייל שלי?

למה כולם שותקים?
למה לא מדברים?
האם איננו, איננו בחיים?
למה כולם שותקים?
למה לא מדברים?
האם איננו, איננו בחיים?

היכן החייל שלי?
היכן החייל שלי?

אתפלל למענך
אדליק נר לנשמתך
אך היכן נמצא קברך?
אתפלל למענך
אדליק נר לנשמתך
אך היכן נמצא קברך?

היכן החייל שלי?
היכן החייל שלי?

אדמה את דמותך
מתי אשמע את קולך?
לי נדמה שאתה נמצא כאן
אדמה את דמותך
מתי אשמע את קולך?
לי נדמה שאתה נמצא כאן

היכן החייל שלי?
היכן החייל שלי?
מתי ארוץ לקראתו?
מתי אחוש את ידו?
היכן החייל שלי?

